

Маймуна и столарь.

Единъ столарь бѣше седналъ върху едно дърво, което рѣжеше съ бечкия. За да движи полесно бичкията, той бѣ тикналъ два клина въ цѣпнатината на дървото. Клиноветѣ той мѣстеше споредъ напрѣдването на своята работа.

Това бѣше въ една гѣста и голѣма гора. Една маймуна го гледаше внимателно отдалечъ. Случайно столарьтъ напусна своята работа. Маймуната се качи прѣзъ това врѣме на дървото и седна да работи, а опашката ѝ попадна въ цѣпнатината. Тя извади единъ клинъ, който разтваряше двѣтъ половини на дървото, и тѣ се стиснаха толкова силно, че смазаха помежду си опашката на любопитната маймуна.

Тя почна силно да крѣщи. Столарьтъ я чу, долѣтя и като я видѣ въ какво плачевно положение се намира, каза ѝ:

„Ето какъ си изпаща всѣки, който се залавя за работа, която не познава. Бжди благодарна, че опашката ти е попаднала въ цѣпнатината, а не главата защото тогава щеше веднага да бждешъ въ царството на мъртвитѣ.“

